

УОЛТ УИТМАН
ТЕЛОТО ЕЛЕКТРИЧНО АЗ
ВЪЗПЯВАМ

Превод от английски: Владимир Свинтила, 1992

chitanka.info

1.

Телото електрично аз възпявам,
армии от любени от мен опасват ме, опасвам ги и
аз,
те няма да се махнат докато не ида да им отговоря,
не ги изтръгна от развалата и
не ги обременя с товара на духа.

Дали е имало съмнение, че тия, дето развърщават
собствените си тела, прикриват себе си?
Че тези, дето оскверняват живите, са лоши
колкото и тези, дето оскверняват мъртвите?
Че тялото не върши колкото душата,
че ако тялото не е душа, душата пък какво е?

2.

Любов към тялото на мъж или жена, това
препечва
отговора: самото тяло — то препечва отговора,
телото на мъжа е свършено,
телото на жената също тъй е свършено.

И лицеизразът препечва отговора.
но изражението на отлично сложения мъж
не е единствено в лицето му: то е и в
крайниците му
и в ставите, и странно то е в бедрените стави
и във ставите на китките, то е в походката му,
в позата на неговата шия, в гъвкавия крак и в
колената,
и дрехите не го прикриват, могъщо-нежните му
качества:

те бият на очи през памучното сукно и широките му дрехи,
и да го видиш как минава, това ти действа като поема,
може би и повече: мечтаеш пак да видиш неговите мишци,
и плещите му, и раменете му.

Пълзенето и пълнотата на децата,
гърдите и главите на жени, гънките на дрехите им,
вида им докато минават те по улицата,
контурите на формите им долу,
плувецът гол в басейна, видян като плува
във прозрачния и белезникав блясък или полегнал на лице
се носи мълчаливо във надигащите се води,
привеждащите се напред или назад гребци във гребни лодки,
конникът върху седлото, момичетата, майките,
стопанките във всичките им занимания, работниците,
седнали на групи да обядват с техните отворени котелки,
с техните очакващи жени, жената, утешаваща детето,
фермерската дъщеря в градината или пък зад стобора на краварника, младежът, свирещ на ловджийски рог и кочияшът на шейната,
който кара впряга си от шест коне в тълпата, борбата на борците — две чирачета едвам укрепнали —
изпълнени със жизненост и добродушни,
родени тук, във празното място, след работа към залез,
сака и шапки хвърлени в краката им,

прегръдката на обич и на съпротива,
висока хватка, ниска хватка, коси разрошени
и заслепяващи очите, минаването на
пожарникарите
във униформа и играта на мъжествения мускул
под чисто сложените панталони и прилепнали
колани,
и бавното завръщане подир пожара, отново
паузата,
в която пак камбаната нечакано звъни,
и вслушването във тревожния сигнал,
естествените,
съвършените най-разни състояния,
склонената глава, извивката на шията и
разсъждението —
такива ето аз обичам, отпускам се, минавам
волно
и съм върху майчината гръд с детето, с плувеца
плувам,
боря се с борците и вървя в редицата
на пожарникарите, спирам, слушам, разсъждавам.

3.

Познавах едного, бе прост фермер, пет сина имаше
и в тях бащи на синове, и в тях — бащи на
синове.

Тоз мъж бе със прекрасна сила, вътрешен покой,
с красива външност, а формата на черепа му,
бледорусия и бял оттенък на косите и брадата му,
неизмеримото значение на тъмния му поглед,
богатството и замаха на неговия жест!

При този мъж имах обичай да ходя, за да го навидя,
той бе мъдър, метър и осемдесет на ръст бе
и имаше осемдесет години и отгоре даже,
синовете му — те бяха едри, чисти, със бради,

със мургави лица, красиви, и те, и дъщерите му го любеха,

всички, дето го познаваха, го любеха.

Не го обикваха по принуждение, обикваха го ей така.

Той пиеше единствено вода, кръвта му

беше ярко алена под чисто смуглата му кожа,
и беше упорит стрелец и риболовец, вдигаше
латното сам

на лодката си — имаше една прекрасна лодка,
подарена му от корабен строител и имаше двуцевка,
подарена му от хора, дето го обичаха.

Когато той отиваше с петте си сина, с многото си
внуци

да ловува, или с въдицата, ти би казал,
че е най-красивият, най-якият сред групата мъже,
ти би поискал дълго-дълго да останеш с него,
ти би поискал да седиш до него в лодката,
би искал той и ти да се докосвате взаимно.

4.

Разбрал съм, че ми стига да съм с тез, които любя,
да спра в компанията на приятелите вечер, туй ми
стига,

да бъда обкръжен с прекрасна, любопитна,

дишаща и смееща се плът ми стига,

да мина между тях и да докосна всекиго

или да сложа ръката си на нейното

или на неговото рамо за минута, туй какво е?

Не искам по-голяма радост, плувам в нея като в
океан.

Да, има нещо в туй да бъдеш близо до мъж и до
жена

и да ги гледаш, има нещо в досега със тях
и с тяхното дихание, което тъй се нрави на душата,
защото всичко ѝ се нрави, но това
се нрави на душата повече от всичко.

Това е женствената форма,
 множествен ореол излъчва тя във целия си ръст,
 тя те привлича със жестока, нетърпяща отказ
 сила,

аз съм привлечен от диханието и
 сякаш нещо повече не съм от немощното изпарение,
 отпада всичко и оставам аз и тя.

Книги, изкуство, религия, време —
 видимата твърда пръст и туй, което обещаха
 небесата,

с което адът ни заплаши — то е сторено,
 защото луди токове, неудържими удари пораждат
 се

от него, ответите им също са неудържими,
 коси, бради, бедрата, кривината на краката,
 на ръцете, спуснати небрежно, са пронизани от
 него,

и моите също са пронизани, ударен приливът
 от речната вълна, от прилива ударена вълната,
 обичащата плът подпухнала и сладостно боляща,
 безкрайно ясни признаци на обич, топла и огромна,
 потръпваща съсиреност на любовта, потекъл
 подлудяващ сок,

венчална нощ на любовта, уверено и тайно
 действаща

пред ничком падналото утро,
 люлееща се в искащия и отстъпващия ден, изгубена
 в обятията на прегръщащия ден със меката му
 плът.

Това ядрото е, след раждането на детето от
 жената,

мъжът се ражда от жената, това е купелът на
 рождеството,

това е сливането на голямото и малкото, и е отново изход.

Не се срамувайте, жени, обхваща преимуществото ви

*останалото и изходът е от останалото,
вий сте двери на телото и вий сте двери на духа.*

В жената се съдържат всички качества, и тя ги съчетава,

тя е на мястото си, тя се движи в пълно равновесие,

тя всичките неща е, еднакво е бездействена и действаща,

тя трябва да зачева синове и дъщери и дъщери и синове.

Аз виждам моята душа да се оглежда във природата

тъй както виждам през мъглата.

Оная със неизмеримо съвършенство, здраве, красота,

аз виждам сведена глава и сложени върху гръдта ръце —

Жената виждам.

6.

Мъжът е също тъй душата, не по-малко и нито повече

и също е на свое място,

той също има всички качества, той сила е и действие,

полетите на известната вселена са у него,

презрението му подхожда, апетитът и предизвикателството

също му подхождат, най-дивите, най-всеобхватни страсти,

върховен благослов, върховна скръб напълно му
подхождат,
гордостта е негова, най-пълна гордост на мъжа
балсам е,
и е прекрасна за душата,
познанието му подхожда, винаги го е обичал,
превърща всичко в изпитание на себе си самия,
какъвто и да е обзорът му, каквото и да е морето
и платната удря върху струните последен само
тука,
(де другаде да удря върху струните, ако не тука?).

Телото на мъжа е свято
и телото на жената също тъй е свято,
без оглед на кого е, то е свято —
било на най-невзрачния от групата работници.
Не е ли то на някой от намусените имигранти
току-що свален на кея?
Всеки тук принадлежи на някакво място —
и състоятелният, и самият ти, жените, както и
мъжете —
всеки има своето място във шествието.

(Шествие е всичко,
Вселената е шествие с измерено движение.)

Ти толкова ли много знаеш,
че наричаш дребния човек невежа?
Намираш ли, че имаш правото на верен поглед,
а той или пък тя нямат правото на поглед?
Наистина ли мислиш, че материята се съгъстява
от своето прахообразно състояние,
че почвата се образува на повърхността,
че ручеи текат и че тревы растат за тебе само,
не за нея или него?

7.

*Тело на мъж, предложено на търг!
(Преди войната често ходех на пазарите за роби,
гледах разпродажбите.)
Аз ще помогна на разпоредителя,
че не знае повлеканът занаята си:*

*Господа, хвърлете поглед върху чудото!
Каквито да са предложенията на наддаващите,
те няма да са достатъчно високи.
За него земното кълбо се готвеше квинтилион
години
без ни едно животно и растение,
за него кръговратите най-предано и упорито се
повтаряха.*

*В главата всичко отразяващият мозък,
в нея и под нея сътворяването на героя.*

*Изследвай тези крайници, червени, бели,
как умели са във напрежение и в самообладание,
тях ще ги съблекат, за да ги видиш.*

*Изряден усет, осветени от живот очи, посягане,
нега,
блюда от гръдни мускули, извиващ се гръбначен
стълб и тил,
стегнатата плът, добре пропорционирани крака,
ръце.
Във тях тече кръвта, една и съща стара кръв!
Една и съща аленотечаща кръв!
Във тях сърцето се издува, бие,
в тях са всички страсти, постижения,
стремления.
(Вий смятате, че те не са във тях,
защото те не са го заявили в говорилни и във
аудитории?)*

Туй не е само мъж, туй е баща на тез,
които също ще родят деца.
У него е началото на пренаселени държави,
на благоденстващи републики.
У него са безброй безсмъртни съществувания
и безбройни възплъщения и радости.

Ти как ще знаеш кой ще дойде от потомството
на неговите внуци след столетия?
(Кого ли ще откриеш от когото ти си произлязъл —
да можеше да проследиш това през вековете!)

8.

Телото на жена, предложено на търг!
Ти също не е само себе си,
тя плодородна майка е на майки,
ти носи в себе си ония, дете ще израснат,
за да са мъже на майки.

Ти любил ли си тяло на жена?
Ти любила ли си пък тялото на мъж?
Не виждаш ли, че туй е същото при всички
и у всички племена, през всички времена, по цялата
земя?

Ако ли има нещо свято, то човешкото тело е свято,
и славата, разцвета на мъжа,
и възмъжаването в непорочност,
а във мъжа и във жената чистото и мускулесто
тяло
е по-хубаво от най-красивото лице.

Видял ли си глупака, който е опорочил телото си,
или глупеца, който е опорочил телото ѝ?
Защото те не се прикриват, не могат да прикриват
себе си.

9.

О, мое тяло. Не дръзвам аз да изоставя твоето подобие
у другите мъже или жени, нито пък дори подобията
на отделните ти части — аз вярвам, че подобията
ти съвпадат със душата (че те самите са душата),
аз вярвам, че подобията ти съвпадат с моите поеми,
че те са моите поеми — мъжествените, детските,
съпружеските, бащинските, майчинските,
юношеските, моминските поеми —
главата, шията, косата и ушите,
очите с ириса, надвисналата вежда,
пробужданията и заспиванията на клепача,
устните, езикът, зъбите, небцето, челюстта,
носът със ноздрите, разделящата ги стена,
страните, скулите, брадата, шията, челото,
корави мишиците, мъжествена брадата,
лопатката,
извивката на рамото отзад, широката извивка на гърдите,
ръката между лакътя и рамото,
подмишницата,
дупката под лакътя, ръката между лакътя и китката,
хрущялите и костите на цялата ръка,
и китката, хрущялите на китката, дланта със кокалчетата,
със палеца и показалеца, с кутрето и безименния пръст,
разголената мъжка гърд и къдравите косми на гърдите,
костта между ребрата, стълбът на гръбнака,
жилите,

бедрата със трапчинките във тях, със силата в
бедрата
отвънка и отвътре кръгли, мъжествените
топки —
коренът на мъжеството, мозъцо сложеният ханш,
добре понесъл бюста, пък и трупа,
прасците, коленете, ходилата, кракът надолу и
нагоре,
глезенът, извивката в ходилото, пръстите,
петата
и всички състояния и всяка стройност, всички
притежания
на мойто и на твойто тяло или на някой друг —
на мъж или пък на жена — дробовете, коремът,
вътрешността,
мозъкът със неговите гънки вътре в черепа,
клапите в сърцето, клапанът на устата,
половостта и материнствата,
женствеността и всичко,
дето е жената: мъжът, явил се от жената,
недрата,
циците със гръдно мляко, сълзите, веселият
смях,
риданието, влюбеният поглед и неговото раждане,
гласът, артикулацията, говорът, шептенето,
викът,
храната, пиетието, пулсът, храносмилането,
изпотяването и сънят, събуждането,
плуването,
възправянето на бедрата, скачането, вземането във
обятия,
сключването на ръцете и притискането,
безкрайните промени в състоянията на устата и
около очите,
кожата, загарът, луничките, косите,
най-странната симпатия, изпитвана когато галиш
с длани

голото месо на тялото, кръжащите потоци на
дъха,
издишването пък и вдишването, хубостта на
кръста
а оттам и на бедрата, надолу към коляното,
червената пихтия вътре в теб и в мен, костта и
мозъкът,
прекрасното осъществяване на здравето,
о, казвам аз, това са части и поеми на единството
на тялото, а също тъй и на душата,
о, казвам аз, тези са душата.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.